

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand
(numită anterior Asociația Creștină Sabina Wurmbrand)

Căsuța Poștală 12, OP 74

București, 062580, România

Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro ;

Pagina Web: misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro

Ajutăm orfani și creștini în vârstă (mulți cu vârste peste 80, 90 de ani) care au fost închiși pentru credință în actuale și foste țări comuniste

Noiembrie 2019

„Cine dintre voi, dacă -i cade copilul sau boul în fântână, nu-l va scoate îndată afară, în ziua Sabatului?” (Luke 14:5)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand **Credința nu Acceptă Întârziere**

Evreii ortodocși din vremea lui Isus erau extrem de reticenți în a permite orice activitate care deranja odihna care trebuia luată în a șaptea zi a săptămânii, Sabatul. Aceasta era o zi pentru închinare la templu. La prima vedere, multe cuvinte ale lui Isus ni se par ușor de înțeles, deadreptul copilărești și ne minunăm de ce contemporanii Săi au avut dificultăți în înțelegerea sensului lor. Isus a vindecat mai mulți bolnavi în ziua Sabatului și, de parcă acest lucru nu ar fi fost suficient pentru a supăra autoritățile religioase, chiar a poruncit unuia dintre ei să-și poarte propriul pat în ziua Sabatului. În timp ce cei din jurul Lui, s-ar fi putut întreba de ce vindecarea nu a putut fi amânată, ei știau totuși că acești oameni au fost bolnavi timp de mulți ani. Isus a tratat pe cei bolnavi cu mare urgență. El a ilustrat aceeași urgență și în alte ocazii. Atunci când evreii s-au supărat că ucenicii Săi au mâncat pâine cu mâinile nespălate, în ziua Sabatului, Isus a comparat acțiunea lor cu comportarea Regelui David care, când fugea în grabă de frica lui Saul, a mâncat din pâinea consacrată din templu. (Matei 12: 3) Aceeași urgență este folosită în pilda celor zece fecioare. Dacă privim superficial, ca și evreii din vremea lui Isus, nici noi nu vom reuși să percepem nevoia grabei. De ce să nu amânăm cu o zi vindecarea unei boli care a durat mulți ani sau de ce un paralizat vindecat trebuia să-și care patul chiar în ziua de odihna? De ce să nu-ți faci puținul timp necesar, pentru a-ți spăla mâinile? Ce ar putea însemna această grabă? Care este lecția spirituală?

Căderea unui bou într-o fântână, era într-adevăr o urgență îngrozitoare care nu ar fi permis proprietarului său să aibă o zi ușoară. De fapt, ar fi putut strica mai mult decât odihna de ziua a 7-tea, Sabatul, ba chiar poate întreagul trai. Un bou înecat era o pierdere mare, căci animalul era folosit pentru a trage plugul și

CITEȘTE ȘI DĂ MAI DEPARTE!

pentru a obține astfel o recoltă de grâu pentru a hrăni familia. Dacă boul nu s-ar fi înecat imediat, imaginați-vă tulburarea creată de animalul disperat, mugind la nesfârșit. Cum ar fi putut încerca proprietarul să se roage sau să se odihnească? Deasemenea, cât timp ar putea supraviețui o familie fără apă? Astfel, situația nu putea fi ignorată sau amânată. Nu există nicio procedură pas cu pas cu privire la modul de ridicare a unui bou dintr-o fântână. Pentru aceasta este nevoie de o mare îndemânare. Animalul nu poate fi făcut să se cațere sau să dea înapoi pentru a ieși din fântână. Trucuri cunoscute pentru a ademeni animalul cu mâncare sau a-l bate, orice amenințări, ar fi fost inutile. Cel care suferă pierderea ar încerca toate metodele ortodoxe și neortodoxe, ar folosi toate mijloacele aprobate și neaprobate, plăcute și neplăcute, pentru a-și scoate animalul, în orice chip. Nu există nicio indicație cu privire la cât timp sau efort financiar și emoțional se va consuma pentru această sarcină. Nici o cheltuială nu ar fi economisită pentru că situația ar fi disperată și nu ar cere decât milă. Proprietarul ar lucra frenetic contracronometru și cel mai probabil singur, căci locul este îngust. Un astfel de dezastru are loc brusc. O alunecare mică și pierderea este enormă. Este necesar să luăm în considerare toate aceste puncte de vedere pentru a înțelege ceea ce Iisus a încercat să dezvăluie; cât de dependenți suntem de ajutorul și mila lui Dumnezeu. Un bărbat care a fost paralizat total timp de 38 de ani, nu avea nici cea mai mică șansă de a sări într-o scăldătoare miraculoasă, pentru a primi vindecarea divină. Totuși, dintr-o dată, pentru că Iisus a intervenit, el mergea, cărându-și chiar și patul. (Ioan 5: 4) Acest eveniment nemaiauzit interfera cu practicile religioase, care la aceea vreme, cereau odihnă totală. Oamenii contemporani lui Hristos, în fervoarea lor religioasă, își îndeplineau rutinele, în timp ce mulți schilози asistau la slujba de Sabat a templului. O astfel de suferință nu i-a deranjat. Sub „Pretextul păstrării Sabatului”, contemporanii lui Hristos negau în mod involuntar bolnavilor oportunități unice de a fi vindecați și de a aduce laudă lui Dumnezeu pentru astfel de minuni. Iisus le-a reproșat fariseilor că nu au intrat în Împărăția Cerurilor și au împiedicat și intrarea altora. Acesta este motivul pentru care Domnul Iisus a spus generației Sale că nu este timp să ne odihnim atâta timp cât fiecare dintre noi, ca să spunem așa, își are boul căzut în fântână. Suntem mai buni decât evreii din vechime în perceperea urgenței situației și schimbarea rutinelor noastre prestabilite? La fel ca evreii din vechime, avem nevoie de îndemnul lui Iisus pentru a înțelege că iubirea pentru aproapele nostru are o valoare nemăsurată, o valoare care transcende toate conceptele mărunte care ne liniștesc vigilența. Apostolul Pavel, interpretând un verset din Vechiul Testament cu privire la boi, întreabă: „Oare Dumnezeu are grijă de boi?” (I Cor. 9: 9) și o reinterpretează în mod corespunzător spiritual. Cei care sunt în alertă spirituală își vor da seama că nu este o problemă evreiască de acum 2.000 de ani „căderea unui bou într-o fântână” ci una cu care ne confruntăm neîncetat. Din clipa în care deschidem ochii, formele ne derutează vederea, sunetele ne încântă urechile. Egoismul ocupă viziunile noastre înguste. Iisus le-a spus contemporanilor Lui că nu există nicio zi de odihnă atâta timp cât există suferință, deoarece poate strica o astfel de odihnă. Să nu-l căutăm doar pe Hristos și să profităm de mântuirea pe care El ne-o acordă gratis. Să-L vedem și în frații noștri suferinzi. Dacă nu considerăm orice suferință ca o situație urgentă, nici măcar nu am început să înțelegem despre ce este religia, așa cum Domnul Iisus a ilustrat atât de grafic.

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele,
pe care deținuții erau obligați să doarmă.
Soba, doar de decor, neîncălzită în
noptile geroase de iarnă

Fotografie a pastorului Richard
Wurmbrand în timpul detenției
la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacov 1:27)

Câteva fotografii de creștini închiși pentru credință, ajutați cu darurile voastre

Citiți mărturiile lor la <http://misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro> (coloana a treia)

**Pastorul Baptist
Zaharia Oselsky**

A fost închis 4 ani în fosta Uniune Sovietică suferind tortura unei clime extreme la granița cu Mongolia. Citiți mărturia lui în buletinul din 11/2016.

**Pastorul Baptist
Mikhail Horev**
(decedat)

A suferit 12½ ani de închisoare comunistă în fosta Uniune Sovietică. A stat ascuns 7 ani, conducând biserica subterană. Citiți mărturia soției lui în buletinul din 11/2016.

**Pastorul pentru Tineret
Baklajansky Vladimir**

A fost închis 2½ ani pentru activitatea creștină clandestină în fosta Uniune Sovietică. Citiți mărturia lui în buletinul din 11/2016.

Pastorul Ioan Clipa

A fost un pastor dedicat Evangheliei și un însemnat colportor secret de Biblii în România comunistă. A fost torturat și ucis de Poliția Secretă comunistă română. Citiți mărturia fiului și a soției lui în buletinul din 11/2016 și 6/2017.

Pentru toți donatorii: Câteva mesaje de mulțumire primite luna trecută,

“Vă mulțumesc din inimă pentru grija voastră, pentru sacrificiul vostru, pentru ajutor, pentru bunătate. Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze pe deplin cu binecuvântările Lui cerești.” De la sora Dudenkova Natalia – A fost condamnată la 3 ani de închisoare comunistă pentru tipărirea și distribuirea clandestină a Noului Testament în limba română. Citiți mărturia ei în buletinul din 4/2017. *

“Mulțumim foarte mult pentru ajutor! Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze în lucrarea pe care o faceți împreună cu toată echipa Bucuria mântuirii este în inimile noastre. Îl așteptăm pe Hristos!” De la Krucinina Ludmila – Soțul a fost condamnat la 6 ani de închisoare comunistă pentru conducerea de servicii religioase în propria casă. Citiți mărturia soțului ei, Nikolai, în buletinul din 9/2019. *

“Mulțumim foarte mult pentru sacrificial vostru, munca și ajutorul vostru! Binecuvântări depline de la Domnul nostru ceresc!”

De la pastorul Vladimir Ratikov – A fost condamnat la 3 ani de închisoare comunistă (la granița cu Mongolia) pentru organizarea de Școli Duminicale. Citiți mărturia lui în buletinul din 2/2018.*

“Pace! Sincere mulțumiri și recunoștință pentru lucrarea voastră pe ogorul Domnului! Dumnezeu să vă binecuvânteze pe deplin!”

De la Turkevici Vasile – A fost condamnat la 3 ani de închisoare comunistă pentru activități creștine de tineret. Citiți mărturia lui în buletinul din 11/2019. *

*** Citiți mărturiile lor la <http://misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro> (coloana a treia)**

CITEȘTE ȘI DĂ MAI DEPARTE!

Creștini ajutați cu darurile voastre

Închis Doi Ani și Jumătate pentru Organizarea de Școli Duminicale în Fosta Uniune Sovietică

“Dragi frați și surori, pace! Numele meu este Pavlenco Alexandru Ivanovici. Sunt tată a 10 copii.

În întreaga Uniune Sovietică, întâlnirile credincioșilor din bisericile neînregistrate au fost supuse hărțuirii, concedierii din serviciu, amenzi și arestărilor constante. Din 1982, am slujit în biserică fiind evanghelist. În acea perioadă, Biserica era supusă în permanentă persecuției și asupririi. În acel moment, a fi slujitor în biserică însemna a fi candidat la lanțuri, așa am fost eu. După multe amenzi și percheziții efectuate de Poliția Secretă Sovietică, KGB, am fost chemat în biroul procurorului și arestat pe loc. Pe 21 martie 1984, în orașul Cherkasy (anterior în Uniunea Sovietică, acum în Ucraina) am fost arestat și interogat. Deși procesul trebuia să fie deschis publicului, el a fost ținut în spatele ușilor închise, în interiorul uneia dintre fabricile orașului Cherkasy. Mulți frați și surori credincioase nu au putut să ajungă, iar celor care au venit, nu li s-a permis intrarea. M-au acuzat că predic Evanghelia, că inițiez serviciul divin și că m-am întâlnit cu credincioșii în prezența copiilor. Aceste activități

creștine, precum școlile duminicale, erau interzise sub codul sovietic comunist. Instanța a pronunțat verdictul și am fost condamnat la doi ani și jumătate de închisoare în temeiul articolului 178-3 din Codul Penal sovietic, o sentință care putea fi prelungită (la capriciul autorităților comuniste.) Am executat pedeapsa în colonia 77 într-un lagăr de muncă cu regim general din orașul Berdyansk (Ucraina.) Deținuții din aceste lagăre nu aveau ocazia să audă Cuvântul viu al lui Dumnezeu, dar prezența noastră a credincioșilor a fost o rază vie de speranță pentru oamenii care nu-L cunoșteau pe Dumnezeu.

Vreau să mărturisesc că la fiecare proces am văzut ajutorul lui Dumnezeu și mâna Lui. Dumnezeu era cu mine în fiecare clipă. În tot acest timp, am experimentat binecuvântarea lui Dumnezeu și pot spune precum în Psalmul 16: 6: „O moștenire plăcută mi-a căzut la sorți, o frumoasă moșie mi-a fost dată.”

Trei ani de Închisoare Comunistă pentru Răspândirea Evangheliei

Nagornai Anatolii Konstantinovici (născut în 1956) scrie: „Am fost arestat pe 20 aprilie 1982 în orașul Zaporojie (în fosta Uniune Sovietică, acum în Ucraina) și am fost condamnat la 3 ani de închisoare. Am fost condamnat la închisoare pentru că distribuam literatura creștină tipărită în secret de „Khrestianin” (“Crestinul.” Editură creștină care tipărea o revistă baptistă ilegală interzisă conform legilor comuniste. Prezenta în mod regulat imagini și informații despre creștinii închiși pentru credință. N. Ed.) În acea perioadă, mulți frați și surori erau închiși în lagărele și închisorile din Uniunea Sovietică. În acest fel, am întâlnit frați în Domnul precum

Kharkovii Pavel, Antonov Pavel, Cepetz Ivan Filatovici, Ciovgan Fedor Kuzmici, Timciuk Vladimir. Și înainte de a fi arestat și ulterior, biserica noastră a fost supusă continuu la hărțuire, numeroase amenzi, multe arestări și condamnări ale fraților noștri. Pentru a desfășura serviciile divine, membrii bisericii erau obligați să se adune în câmp deschis, în pădurile din jur, etc., schimbând în mod constant orele de întâlnire (pentru a nu ajunge să fie arestați de Poliția Secretă Sovietică, KGB.) Am fost eliberat din închisoare la 20 aprilie 1985. Atunci, prietenii mei din Zaporojie au venit să mă întâlnească, dar KGB-ul și administrația lagărului de muncă au decis să mă ducă cu autobuzul departe de acea închisoare, pentru ca întâlnirea cu frații mei să nu aibă loc aproape de închisoare. Frații și prietenii mei au fost astfel obligați să călătorească cu autobuzul la 40 de km distanță de închisoare pentru a mă întâlni.”

Copii Dezavantajați Ajutați cu Darurile Voastre Student la Colegiul Richard Wurmbrand (un Liceu Acreditat în Iasi) Acum Ofițer de Poliție în Marea Britanie

Daniel Prisacaru, fost student la Colegiul Richard Wurmbrand, este primit oficial în Departamentul de Poliție al Provinciei Hertfordshire din Regatul Unit

Daniel i-a scris lui Mihai Wurmbrand: „A fost o surpriză neașteptată să aud că ai vrut să știi ceva despre elevii care au urmat școala numită după tatăl tău și că mi s-a cerut să scriu câteva cuvinte.

Numele meu este Ionuț Daniel Prisecaru și am început ca elev la Liceul Richard Wurmbrand în 1995. Am făcut parte din prima generație care a început școala și a absolvit în 2003. Trebuie să spun că mi-a dat întotdeauna un sentiment de mândrie faptul că am pus bazele școlii despre care toată lumea din Iași, și din toată România, știe sau a auzit. Îmi amintesc că am auzit prima dată despre deschiderea unei noi școli creștine la Iași, care avea nevoie de elevi care să completeze două clase. Eram la prima biserică pentecostală din Iași cu familia mea când cineva a avut o scurtă discuție despre deschiderea Colegiului Richard Wurmbrand. Nu-mi amintesc exact cine era ... Ceea ce îmi amintesc este că mama a vrut să urmez această școală după ce a auzit discursul. **Mama știa că nu își va putea permite scolarizarea, dar prin harul lui Dumnezeu, știu că cineva a plătit pentru mine. Eram doar un tânăr în acel moment și nu mi-am dat seama la vremea respectivă, dar acum, privind în urmă, înțeleg prețul imens pe care altcineva l-a plătit pentru educația și dezvoltarea mea.** Eram săraci ca familie și erau multe nevoi nesatisfăcute. Îmi aduc aminte de orele de matematică cu doamna Romaniuc * de care ne-am temut cu toții la acea vreme, dar căreia i-am fost recunoscători mai târziu.

* După căderea comunismului, sora baptistă Ileana Romaniuc, profesoară de matematică și inspector școlar, a fost fondatoarea Colegiului Richard Wurmbrand. În timp ce România era sub comunism, doamna Romaniuc a fost emoționată citind copii ale

Daniel Prisacaru cu Familia

▶ cărților pastorului Richard Wurmbrand, care circulau în cel mai mare secret în țară. Partea academică și toate celelalte activități au contribuit la conturarea personalității mele și în a mă face cine sunt astăzi. În acel moment, școala era la început și erau multe încercări, dar eram copii și nu știam și nici nu ne păsa. Profesorii noștri au făcut o treabă grozavă de a îndepărta ce părea rău și de a planta în noi semințe de har, dragoste și adevăr. De-a lungul anilor, am avut o relație grozavă cu școala și am încercat să mă implic cât mai mult în ajutorarea școlii în dezvoltarea ei. Unii dintre colegii mei, părinții lor și cu mine am făcut parte din echipa care a ajutat la extinderea școlii atunci când am pregătit mutarea pe amplasamentul Liceului Tehnoton, unde cred că ați venit în vizită în timpul în care eram încă elev acolo, dacă-mi amintesc corect. Alte locuri, alte provocări de înfruntat, dar toate acestea sunt amintiri dragi. Ceea ce îmi amintesc cel mai mult este atmosfera și plăcerea de a merge la școală. După absolvirea Liceului Richard Wurmbrand, m-am mutat în Marea Britanie, unde locuiesc și în prezent. Sunt ofițer de poliție în Poliția Zonală din Hertfordshire. Nu este o muncă care să fie pentru toată lumea și necesită voință puternică, abilități conversaționale și o morală bună, care cred că mi-au fost insuflate de profesorii și mentorii de la Liceul Richard Wurmbrand, precum și de familia mea. Sunt acum căsătorit de zece ani și am trei fiice frumoase. Am trimis câteva fotografii cu familia mea. “

Colegiul Richard Wurmbrand din Iași, România, este un liceu creștin (de la gradiniță și până la clasa 12-a) cu peste 560 de studenți.

Cristian Lucaci PhD, directorul școlii cu nevasta Rebeca, profesoară pentru limba engleză

Creștini ajutați cu darurile voastre

Fratele baptist Vasile Turkevici scrie:

„Salutări în dragostea lui Hristos! Vă salut cu cuvintele lui Hristos „Pacea fie cu voi”! Eu, Vasile Tarasovici Turkevici, am fost arestat pe 21 februarie 1982, în timpul serviciului divin și împreună cu mine au fost arestați încă trei frați. Fiind interogat timp de 4 luni, am fost deseori vizitat de agenții KGB care mi-au cerut să renunț la credința mea în Dumnezeu sau să devin un informator-agent sub acoperire. La toate propunerile lor le-am răspuns că nu vreau să-l înșel pe Dumnezeu și sunt gata să sufăr pentru credința mea.

La 10 mai 1982 am fost judecat, iar verdictul a fost „condamnare la 3 ani de închisoare”. Acest termen a trebuit să-l petrec într-un lagăr comunist de muncă în regiunea Vinnytsia (fostă parte a Uniunii Sovietice, acum în Ucraina N. Ed.) Viața în închisoare nu este aceeași cu viața în libertate. Chiar dacă nu eram căsătorit la acea vreme și nici nu aveam o familie, am îndurat multe greutăți. Am primit și multe binecuvântări. Am auzit de multe ori rugăciunile oamenilor lui Dumnezeu, care împreună s-au rugat pentru credința neclintită a Bisericii.

În prezent am 61 de ani și am familie, copii, nepoți și cu toții Îi slujim Domnului pentru gloria Lui. În acest moment trec printr-o perioadă dificilă în viața mea. Pe 19 martie a acestui an în timp ce lucram, am căzut de pe acoperișul unei case și am fost traumatizat cu fracturi de coloană vertebrală. Acum sunt în spital și nu știu dacă starea mea se va îmbunătăți, dar cred că Dumnezeu mă va ajuta în toate pentru că El este Atotputernic. Medicii spun că acum, trebuie să planific un tratament pe termen lung. De-a lungul vieții mele nu am cerut niciodată ajutor financiar, dar acum trebuie să cer nu de la străini, ci de la frații mei în credință.* Dacă aveți această ocazie să mă ajutați, atunci Dumnezeu să vă binecuvânteze în aceasta.

Cu dragoste, fratele vostru Vasile Turkevici

* A fost ajutat din nou cu US \$800.

Creștini ajutați cu darurile voastre

409	Власенко	Валентин	Мефодьевич	1958	Украина
410	Вольф	Андрей	Корнеевич	1958	Казахстан
411	Куркин	АЛЕКСЕЙ	ЯКОВЛЕВИЧ	1958	Россия
412	Левин	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Казахстан
413	Романов	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Тиссен	Давид	Давидович	1958	Россия
415	ТУРКЕВИЧ	Василий	Тарасович	1959	Украина
416	Бычков	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРИСВЯННИКОВ	АЛЕКСАНДР	АЛЕКСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СКВОРЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЕВНА	1959	Россия
419	Варовин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Лашенко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Ташенко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казахстан
423	МАРЧЕНКО	Станислав	Павлович	1960	Украина
424	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Отмахов	Венедикт	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
426	Савченко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Федеева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Австрия
428	ШВЕЦОВА	АННА	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Австрия
429	Богородице	Александр	Валерьевич	1962	Эстония
430	Миников	Павел	Дмитриевич	1962	Эстония

Mai sus, exemplu de listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini baptiști care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedepsa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite ajutor la aproximativ 120 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă și alți 110 din alte țări. Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul nostru lunar. (Mărturii disponibile pe internet la <http://www.misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>)

Misiunea Creștina Richard Wurmbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătorei Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU:

Conturi IBAN:

**RON: RO27RNCB0068149171380001,
USDollar:RO97RNCB0068149171380002**

EURO: RO43RNCB0068149171380004